

Pacific Herold.

No. 29.

Portland, Washington, den 19. Juli. 1907.

17de Marg.

De øgede dei ille.

(Mat. 23, 28.)

Tæt ved Vandbøgens Uddelighed paa
København hede saat det et simpelt
Trefota oppe paa en liden Høj.
Hvad betyder det?

Det sad en Dag en Hjørde i en brændende Solhede og vogtede sin Hjord, som græsede rundt omkring ham. Hvor pligtopfalden han end var, kunde han dog ikke værge sig mod Barnens bændende Magt; hvortil desværre hans Hoved tilbøjelighed til at synke ned paa hans Bryst, og hævede han det end hastigt op med et Skif, saa isenfede det sig dog straks igjen. Som han nu saaledes sad og viffede, sprang blæselen en Vådter, der vel antog sit Hjordes Hovedbe udgæller for en højlig Udbjording til Kvældamp, frem af Bløffen og lige tilbøn Hjorden. Og Hjorden — nog ikke ligen, reiste sig ikke engang op, men saaft sille om i Sætsojet. Han var død. Begge Vådetenes Hjørne var tænkt gennem hans Dine hælt ind i Hjernen. Paa Højden i Heden ladt døde Hjørde midt imellem sine Gaaer. Hjorden havde ihjelstanget sin Hjørde.

Dette betyder Morst i Heden. Vænderne i Vandbøgen havde reist Morst paa det Sted, hvor Hjorden nog sin Hjørde ihjel.

Hjorden græsede videre omkring den døde Hjørde, som om intet var hændt, og græsede endnu den Dag idag omkring Morst paa Heden, uden at ande det — det er jo kun usædelige Tstabninger, at hvilte man ikke tan forlange mere.

Men jeg inviterer paa et andet Sted. Van Holgathia saat det et Stos, reist midt i Menneskeheden. Hvad betyder det? Hjorden har ihjelstanget sin Hjørde. De, som han vilde føre ud paa de grønne Græsgange og til de sagte rindende Vand, havde nagle ham til Morst. Ud over Hjorden var der den døende Hjørde til sin Hjord:

„O mit Gott, hvad har jeg gjort dig? Hvormed har jeg bedrævet dig? Svar mig!“ Men vi kunne him høre:

„Min Jesus, du er jaaret
som min Mand er fan:
Jeg burde have hæret:
Den Ernst, som var dig fan.“

De uforståelige Saat paa Heden græsede videre, da deres Hjørde var død, som om intet var sket. Men du Menneskebarn, for hvis Gud den gode Hjordes Mors staat oppejst — kan du, før du leve videre, ester at dette er sket ved dig og for dig, som om intet var sket? Denne Herrens Mors, rivedet dig ikke ud af din gamle Synder, ud af din Ugegrundighed mod din gode Hjørde, ud af din Klusde og Hjertehærdhed? Vil du ikke fan dig for det Vært og ølet vendte om til ham, der som den forstørrelse og dog levende stræffer sine Kne ud imod dig og vil lede dig til de flønne Græsgange og de fælle rindende Vand? Skal det ikke også gælde om dig, det Ord, som er tolk af den Apostel, der fornægtede sin Herre, men i dette Lid igjen vendte om til ham: „J vare som vildhørende Saat, men ere nu omvendt til eders Guds Hjørde og Tilhørsmand“ (1 Pet. 2, 25) — eller vil du græsje videre?

(St. Pleier).

Besøger din Astengudsensæsten?

(At Cuorjættel.)

Som beskæfti, er det Skif i mange Menneskheder, beskyndeligt i Mænet, hvor jo Folk bor nærmere sammen, foruden Formiddagens Gudsæsten og også at holde Gudsæsten om Aftenen. Derved gives altsaa Mænighedens Medlemmer rigelig Anledning til at høre det Ord, som kan giøre dem til Echte halige, medens andre Mænigheder, nærlig Landmænighederne, mås lade sig nøje med en Gudsæsten om Søndagen, eller vel end nogaa fun hvert anden Søndag, ja, måsle end sjeldnere. Da vi nu skulle

have Guds Ord hørt, gjerne høre og såle det, saa øje Venighed betilbydes, saa burde dog de, der øje kunne høre Guds Ord, agte sig selv lædeles tilfælige. De burde anse det som en tilfældig Guds Maade og troldigen undmit samme ved saavidt muligt at berøge alle Gudsæstene, som tilbyder sig for dem.

Men desværre er det en velfen almindelig Slage imi de Prester, der prediket to Gange om Søndagen, at medens Formiddagsgudsæstene er ret godt besøgte, er Besøget om Aftenen derimod meget dårligt, saa et mange Venke i Kirken er tommen, medens de jo kunde være ligesaa vel besøte som om Formiddagen; ja, at de øste man predike for næsten bare tommen Venke.

Se du, min Echte Læser, nu også en af dem, der vistnot besøger Gudsæsten om Aftenmidtdagen stængt, mens du sjeldent eller aldrig Gudsæsten om Aftenen? Lad mig da saa Ven til engang i al Venlighed at tele et Ord med dig herom!

Kan det være ret og Gud velbehagligt, at du bliver borte fra Aftengudsæstene, omend du intet holder dig tilbage, og kan du jo svare det for Gud? Gud kommer til dig med al sin Hænde og Velsignelse, og du gaar ham udaf Ven og fortæller saadan Velsignelse! Din Preist forbedret sig ist som din Ejlejberget i Herrens Helligdom at handle med dig i hans og din Herres, den store Guds og Jesu Kristi, vor eneste Jesuets Navn; han vil forlyude dig det saa vigtige og viddende Jesuets Budskab, men du kommer ikke for at modtage det! Du tager det muligst dækjempe, eller du er ude i Sejlab, eller du måsle søger anden Gæsteskole. Stemmer det med din Kristenpligt? Du ventet, at din Preist også os Aftenen skal være paa sin Vado, jovel som om Formiddagen, ja, du aufer det som hans hellige Korppligelse, men ejerkommer ikke din Gor-

pligtelse til også at være paa din Søndag. Hvad vilde tu lige, hvis det holdt din Preist lidt at blive hjemme Søndag Aften eller føge Aftspredelle Gudsæsten at passe sit Embede og prædike, saa at du forgæves var kommen til Kirken? Uligigt ville man tage Preisten saadan Beretning op og åfterlig foruge for, at han ikke forbedrede sig til saadant en anden Gang og lod Folk komme forgæves til Kirke. Nu vend Spydet engang den modhæfte Ven: Hvorledes maa din Preist være tilmod, naar han kommer til Kirken for at prædike, men findet denne ganske tom! Du og andre have gjort ham det til Pligt at holde også Aftengudsæstene, hvad det jo også forordner ham meget Kirkearbeide, og du og mange andre bliver imidlertid borte, manlig fordi det er saa varmt, eller saa kaldt, eller fordi der er kommet Værd, eller fordi der skal afslægges Pejd, eller af hvad intetliggende Grunde der ellers findes paa! Horomledige! I ikke da eders Preist til at fulle over eder! Og Guds Ord siger dog, at det er øver ikke gavnligt, naar Preisten jævnende maa tale for og til Gud over eder. Skulde ikke det, hjælp Ven, berette din Samvittighed og trænge dig?

Endvidere har jo Gud også forrådet, at hans Ord ikke skal vende tomt tilbage, hvor det ret forlunder, men skal gjøre, hvad han behøver, og intetlig udhørte, hvad han leder det til (Joh. 5, 11). Skulde nu ikke dette udhørte sig også paa dig, hvis du kommer for at høre Guds Ord, og saa øje du kommer? Høver du dig derfor ikke selv megen nærlig Velsignelse, saa øje du intedigt bliver borte fra Gudsæstene? Hvor mangt et vigtigt Ord vilde vi op og ha for dig have i ret til din Velsignelse under disse Aftengudsæstene, om du blot havde været tilstede og havde hørt det!

Væsentlig ledeledes, hvilken Gorat.

geise du givet andre ved din Gravetid ved Altengudsstjernen, naar du dog meget let funde besøge dem! Hørst og fremst dine egne Møn, om du er farbet eller Morder; men der næst ogsaa dine Medkristne, ja, selv dem, der staar udenom, hvem du dog alle burde give et godt Eksempel.

Hvor snart vil det da komme til at hede hos andre: "Naar hon, naar hun ikke gaaer til Kirke, da behöver jeg heller ikke al gaa; er det not for ham, for hende al gaa fun en Gang om Söndagen al dælte, da vil vel ogsaa Blaauanellen ej en Gudsstjernest om Söndagen være not for mig! Og, tro mig, min verðalig! findede Mennestier lægger alle Mæle til din hyppige Korsjæmme af den offentlige Godstjeneste; og om de end maaesse ikke siget noget beraas til dig, saa gjør de sig dog sin egen Kleming derou, og denne er sikkert hørken smigrende for dig eller gavnlig for dem selv. Du bliver saaledes Stild i detes Responente. Men Kresceren siger: "Be det Menneste, ved hvem Jorat gelsen kommer!"

Endelig funde jeg ønde at spørge dig, min kjære Cojer, om, hvorvidt du ogsaa, hvad dit Legeme angaaer, havde saaledes som men din Skattels Ejel? Ja, du forstaar not, hvad jeg menet, og tilhaat, at du er meget paarakelig med Hensyn til ikke at forståmme de almindelige Maaalider — men din Ejel, din Ejel, har du ingen Beträfning ved at hente paa Zulæft og lide Nöd! Den man tagt tilstætte med et Maalid, omendfånt du om Söndagen kunde sætte for den to eller tre Maaalider. Og naar du handlet saaledes med den paa Hvilborgen, hvor hedmodetligt bliver den da vel gjennem Ilgen behandlet af dig!

O, min kjære Cojer, du, som ved dig stundig i hidindtil at have været meget forståmme i Vejderet af Almenhedsstjernene, overvej dog, hvad der her er lagt, alvorligt for din Gud, os der skal vist at salve dig flott, os du ikke har i kerfommet din Kristenpligt, og saaledes i dette Smalle Handled ikke kan forsvare din Opførel for din Gud. Minst i landet Opgjør for din Gud blive dig en Underskrift til Forbedring!

Hvor os Mennestier er dette sikkert ved Siden af Guds Stora Menneste bliven til vor Forbedring den højeste Venneradelse fra Gud, naar han sjæl-

ter" os til dyrbare Ord, hænder os det rent og usofrægtig og rigeligt laader det forkynde for os til vor Frelse og Salighed. Thi hvor sorgelig staar det dog til med dem, der ikke har eller hænder Guds Ord! Sandanne vide jo intet om den høje Gud, ehheller om den eneste Kreiser for os i Syden soldne Menneste, Kristus Jesu, og hans Hjælper, altsaa intet om den høje Vel til Salighed. Det har derfor hverten Trøst eller Haab, hvilke i Blidet, løbe paa det usikre og forsejles saaledes Vel til den evige Liv. Hvilke lyttelige Mennester er dog detimod vi frijte, som har Guds Ord og funne høre det til vor Frelse og Salighed! Ja, hvilke undtagelsessvært lyttelige Mennester er beundrerligt vi Lutheriske Frøne, som har Guds Ord ynd og tent i alle Smæller, altsaa den fulde Sandhed. Thi det er fun Sandheden, der kan gjøre os fri, virkelig lyttelige og evig lyttige, men ikke Vildsjælens, der kan lede vild og let kan styrte Mennestier i Gordanvejse. O, hvor bude derfor netop vi Lutheranere "holde fast ved det, vi har hørt, for at vi ikke skulle gaa glip af Frelsen" (Hebr. 2, 1), nemlig i den evige Kortabelle! Hvor burde vi dog sikkert høre det og lære det, saamtid sitte os den sidste mulige Nutte deraf! Hvor burde vi dog regelmæssigt komme til de offentlige Gudsstjerner, saa ofte Velighed ber tilbydes os, os ikke uden twingende Stild forståmme endog fun en eneste Gudsstjerne, ja med højre Stede i til vor Gudsstjerne, ja ofte Klosterne falde, for endelig at blive delagtige i den os tilhørende Velighed! Saadan juer i at høre det guddommelige Ord vilde ogsaa virke meget opmuntrende paa Prester og auvpore ham ill saa meget nördre Cojer, for at han funne bude sine Tilhærente det bedst mulige, saa at begge, hværel Tilhærente som Prester, kan vilde have Glæding over af medens sel, som for nærmest, man vidte ikke, var i overfladen — os ikke har man miskonst, naar han set os tro til de beide ionister imponerede, idet han minst vedbedte for vorne Vidste.

Saa lag da, kjære Cojer, vel vare paa din egen Ejel og deres Ejeler, der set os dig og for en stor Del retter sig efter dig, for at du saaledes kan besordec ikke blot din egen Salig gjærelse, men ogsaa jaalidt det staar til dig, besordec andre paa Saligkørelsens Vel, hæderos at du elters me-

get mere giver dem Ansigts til betroede Stade og Forbærvejse. Gud hjælpe os alle! (Luth. Sendeb.)

Gjæra Kurhus for Nybegyndere.

Pacific Lutheran Academy har i en Række af treaften Aar drevet Gjæra Kurhus for Nybegyndere og andre Venyndete, der ønsker at lære at lære, tale og skrive det engelske Sprøg.

I dette Tidstid har flere hundrede Nybegyndere, i fortore eller længere tid, frevenietet Skolen og Juedes nu predie over hele Pacifics Østen, hvor mange af dem indehaver vigtige og vel afslunede Stillinger.

Gjennem sin lange Erfaring med Nybegyndere har Skolen Velmynde haft Anledning til at sejte sig grundig ind i hvilke Vensteligheder denne Klasse af Elever har, at hjæmpe med, og hvad Engels Underundervisning de har tilbringer.

Øvem opgaves.

Skolen opgiver i denne Afdeling unge Mænd og Kvinder i alle Aldre og paa de mest forståelige Mundtlabskrift. Den, som er hørien Mat, er ikke for ung, og den, som er siti, er ikke for gammel. Den, som netop er kommen over fra det gamle Land og ikke kan et eneste engelsk Ord, vil her finde Læsor, som passer for ham; og den, som i det store og hele forstaar det, som siger til ham paa engelsk og til en vis Grad kan udtrykke sig paa dette Sprøg, vil ogsaa i denne Afdeling saa netop den Underundervisning, han trænger. Enhver er saaledes velkommen, enten han kan meget eller lidet, og ingen vil blive vist tilbage, fordi han ikke kan no!

Vore Nybegyndere er i Negelen vore sikkert og bedste Elever. De er til for Underundervisningstimer om Dagen holdet dem i stadig Velhæftigelse. Men dette styrmer dem ikke; thi de er komme for at lære saa meget som muligt i den sorte Tid, de kan frevenietet Skolen, og dette søger vi at give dem den bedste Anledning til at gjøre.

Engelsk Læsning.

En Underundervisningstid hvor Dag benyttes udelukkende til Læsning a. let Prosa eller Poesi. Stor Røgt læges paa Uddelen, idet os saaledanne Ord, som det isalmindelighed falder Skandinaverne vanfæltig til udtales alle vanfæltige Ord og Vendinger for klaros og anstueliggjørs. Det engelske

Hildebrand & Gor,

Indre Blæser, "Violon", "Røg", "Balling".
Teng. Tid og Minst. Chas. ab. Bi tider. Ad
gr. og butter blæst.

67 Commerce St., Astoria, Ore.

H. LAERKE, E. ELLERTSEN.

Trommalds Pharmacy

(Nord Apotef.)

1535 Tacoma Ave. Tacoma, Wash.

Tel.: Main 894

Skandinavisk

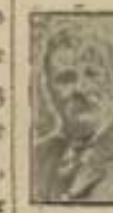
Begravelsesbureau

C. O. LYNN.

201 Main St.

GAFFNEY & LYNN.

945 Tacoma Ave.

 Office Phone Red. 73
Residence Phone Red 8081

F. J. LEE

PHOTOGRAPHER

535 COMMERCE ST.
Cor. Jefferson Ave.
TACOMA — WASH

PORTSMOUTH

HOTEL & CAFE

516 So. Hill St.

Ligeoverfor Central Park

Los Angeles, Cal.

Rimelige Værel. Bob Velkomst. Matromer i alle Gæster. Delt og Gæste under formue Velkomst

P. P. PAULSEN, Prop.

When in Spokane stop at

Hotel Alger

Opposite N. P. Depot

Reasonable Rates

Transients a Specialty

Free baths.

Hann's Studio

Artistic :: Photographs

J. B. HANN,

201-2 West Holly Street, Bellingham, Wash.

Skandinavisk :: Apothek.

Alle Skandinaviske Mediciner erhobdes.

Henry Engberg

Gradueret fra København Universitet

Cor. Elk & Holly.

BELLINGHAM. • Wash.

GRIMSTED SHOE CO

205 Holly St., (Clover Blk).

Et den eneste norske Skohandler i Bellingham, Wash.

Schleuder Bros.

Invelertere og Optilere.

Dine underliges af udelukkende Optilere
trit. — Handler med C. master, ikke Meld
og Selvstært. Mine repareres.

113 West Holly St., Bellingham, Wash.

"Pacific Herold."

et fristeligt Ugeblad, a religious weekly, udgivet af Berlitzkonferencen for Nordisk Distrik af den Kønske Kirke ved en stemme.

Entered at the post-office at Parkland, Wash., as second-class matter.

Et udeprente Redaktionen indsendes til Pastor O. J. Cribal, Dellingham, Wash.

Bille Rydberg, Værdigstiller og Rosine indsendes til Pastor O. J. C. Cribal, Dellingham, Wash.

Et udeprente bille Dansk Fortælling fra Israel af Pastor O. J. C. Cribal.

Præstekonferencen "Pacific Herold", Stanwood, Wash., 1 maa. d. m.

Præstekonferencen

for Naret.....	20 cts
Halvoare.....	25 cts
til Norge.....	75 cts

Adresse: Stanwood, Washington.

Vi vil henlede Læjernes Opmærksomhed paa en Strivelse fra „The Scandinavian American Medical Society of Chicago“ som findes i Overfladen paa Side 5. Vi har tilsladt os at bringe „Amerika's“ Overstættelse af samme.

„Pacific Herold“ har for henledet sine læseres Opmærksomhed paa bedragteste Avertissementer og anbefalet, at ingen familie tillodet Bøger eller Blad, som indeholder disse, at komme ind i Huset. Det glæder os, at Lægerne i Chicago har taget dette Strid med et afdøde og fælme mod Duet.

"Næsten"

Om dette vistnok lille Ør, som man mangen Gang i en Samling overiser, men som dog er af den særsv. videstaaende Benydning, oversætter vi fra et Kirkeblad følgende Paamindelse, der vel fortjener at legges paa Hjerle.

„Næsten“ er set ikke det samme som „aldeles“, men meget mere hoppigt det samme som „ikke.“ Ja, det er i Grunden endnu stemmene end „ikke“, fordi det ofte tillistetgjør de heiligste Forventninger og efterlader en smertelig Følelse af Skuffelse. Øje havde vi næsten haft et godtaar; Døden var døde med stor; man maaede med Fred og man sang (Ps. 65, 14);

havde man været een af Indijsmænden — da juft i sidste Dækkes, indtræder en Hugborm, og alt gik tabt. Mangen stræbom Hugbling havde natsten allerede besjælet sin Skoamen; sun et eller et Par Spørgsmål mere stod igjen at lejlpare, men døde slap, og alt Arbeide var detmed forgæves, thi selv den længste Hjælp har jo intet Værd, naar der mangler om endnu sun en eneste Led i samme. Nålen var ogsaa de senaaende Tommer komme ned i Venstrespalten; de havde jo næsten forbudret sig ligeaa meget som de Fløge; sun et havde de for glemte; et vinge Tise med i Knætterne, og deraf ophang justelig den hele Hugbore — Døren blev netop instillet i dem. Når nu Rose Marie va' ogsaa kommen til Ården paa den Hellige Jesu; så da den sangne Lips bel Vænne til i Kerjaten med begjærlige Tæd sociale ham og Lands-hæddingen Jesu Historien om sin underbare Omvendelse, tilstod han selv: „Der satteo lidet i, at du jo overtoler mig ill at blive en frijs.“ Hvort dette „lidet“ besjød, sagde han gaarne vist ikke; men en Tænke i Hjæl kan holde den sangne Flugl tilbage og umuliggjøre dens Fribred. Hvor mange af Jesu samtidige var ikke ogsaa næsten blevne hans Disciple, og deres Navne vilde nu maatte være at løse i Bibelen; men der kom ikke til en sidste Hugbore, og hvad havde saa al Begjærling og Hæderlig for Hjælp? Man tænker kun paa den elge Hugbling. Derfor hedder det ogsaa i en Salme:

Ili himmeren og Salighed
Vi synes at se høje.

Og en anden Salme formaner:

Seer den Dag først ret fuldstendt:
Som Væren kæl til Kristus genadt.

Gangang nærmede der sig et prægtig, stolt Økib mod en af de store Høje paa den engelske øst; „Golden Gate“. D.v.s. „Den gyldne Port“, var deis Navn. En lang og besværlig Reise havde det bag sig; fra det høje Australien kom det, ladet med rige Skatier og ogsaa syldi med mange Passage-rer. Hundrede af Mennesker stod paa Strandbredden og ventede paa de ankomne, beriblandt ogsaa mange tjære paardrende. Allerede vinkede døse til hverandte, da der pludselig merkedes et Stød mod en stjult Hjælshand, og Økib fysdtes med Vand, i saa han Dieblæske, at det med Vand og Vand gik tilbunds ret lige udenfor Havnem.

Gaaedes kan det ogsaa gaa med

mange lejlne, at de ret med Døden for Guds skyld paa Troen og endnu i den sidste Time fortægter sin Herte. Dørfør liger ogsaa Guds Ord: „Vær tro indtil Døden“ — altsaa liget ind i Døden — „Ja, vil jeg give dig Livens Krone.“

Da den store Vorlesesprædikanz Ludvig Højder den 17de November 1828, Dagen før hans Død (han blev sun 30 klar gammel), endeligt bøllede under for Tæringosuge, steg Zwerterne og Bellemheden engang til en modan Hjælpe, at den eldes jo troende Vlund ogsaa var ved at blive vaa og ualmorlig, han at han med en vis Vinterbed i sin Optændelse røbte: „Hei, ou fan jeg ikke levere hvilke denne ud?“ Da forærede han til sin Mindest, Tæringosuge, „Men, Ludvig, nu har du jo saa knap halde det ud, at du dog nok ogsaa vil kunne holde ud døse saa Far Zimer.“ Da røndt der en Angerslætte ned over den tungt prævedes blege Røder, og han sagde: „O, at jeg knude tænde, endlige vildale noget saa ualmorlig!“ Hjælen havde den gamle onde Hjælpe endnu faaet sig ham som Hvede; men han overvandt hukommeligt ogsaa deune sidste Fritidelse. Og naar en Ørel sun holder fast ved sin Tro, saa vil Herren ogsaa fuldføre til dens jande Vel og til sit Navns Fortællelse den gode Gjerning, som han begyndte i den. — „Engh. Sendeb.

I Indien

levet et højt ejendommeligt Høf, kaldet Gith-Jøllet. De tæller omrent to Millioner og er det mest krigerriske Høf i Indien, hvorfra den bedste Del af den indiske Høf eksisteres. — Detes Monarkie har høit over den muhammedanske og hinduistiske. Udenfor Øyen „Amuljat“ i Punjab Distrikket ligger deres „gyldne Tempel“ midt i en lille Ø, hvori Templet med deis forgyldte Taarne ret malestij spiller sig.

Inde i Templet opbevares Gith-ernes hellige Bøg, kaldet „Ab Granth.“ Den er streevel eller reittere, indspiret af deres Religions Grundlægger, „Maned“, der levede samtidig med Luther, og hans Følgeslægtre, „Guru“ kaldet, hvilket betyder Veiledere.

Ligesom Bibelen bestaaet nemlig „Ab Granth“ af mange Bøger. Den sidste „Guru“ meddelte Githjøllet, at saa nu af sinde de ikke længer have mensestige Veiledere, men at „Ab Granth“

hjælper Hjælpe overet vrede Hjælper. I den vilde de Hjælpe, hvad de betyde.

De Guruer, som har streevet den hellige Bøg, kendte Muhammedansme og Hinduisme, men der et intet Tro af, at de nogeninde har hørt Tale om frijne eler blot Jæber.

I den hellige Bøg staar blandt andet: „Munde jeg sine glemme hundrede Hjæle, leve jeg Millioner af Jar i Ewigdommen uden Ende af Døm, eicde jeg Millioner af Bøger af ubesvaret Vaarie og en Ven, der vedspede sig med Vindens Hall, og Qualit om, eler de døbte Hjæderligviser, at betraue alle Hjælene jeg funde dog ikke nogen af dem eler hvilke din Storhed, o gud.“

I Ørnenes Tid — et unormaligt Nam. I det var sind, den eneste, den ubegrensfede! Han er Hjælpe, men fundgjør sig for den, der i fuld Modninghed hjælper ham.

Min Øjel brænder efter Synet af Gud, som en helligt Vlands Strøbe efter Vand! — Hjæderlig til Gud har glemmeboet mit Hjærtet som en Val O Gud, du let min Vængel, oplydt mit Læsle og giv Hjærtet Fred ved Synet af dig — du er min Leidager, min Ven, min Elslede! Min Øjel, min Hjært, jeg vil være, hvore du vil have det. — Hvad du besøler, vil jeg gøre, min Øjel eneste Tilslug! Var et Menneske en Slave af Vellyst, Vrede og Begjærlighed, havde han begaet alle Sündere og aldrig hyllet til et fremti Ør, han skulle dog blive frelst, om han blev et Døblik funde træte paa Gud og optigligt paafalde hans Navn!

Havde et Menneske sett alle de hellige Bøger ubesad og besøgt alle de hellige Øredet, hengav han sig til de strængste Vedabueler og lægning alle Religionens former, han vilde dog blive nedstyrtet i Helvede, hvis han ikke elskede den almægtige Gud!

Hvilkens Dybde, Vængel og Sandhedstræng indeholder dog ikke døse Ør! O, maatte alle vi, som har fundet Frelsen i Jesu Kristus, opfatte dem som en yderligere Spore til Hjælper i hans Ejendom (Rom. 10, 15). Hvor delige er deres Gødder, som forlinder godt Budstab.

(Mørket.)

Sead Herold en Abonent.

lidt for Gudsjælenes Søndag Morgen, og alligevel var det saa god Samfeng som man Helden hørte. Som en sagde: „Det var meglelt, at man fandt høre næsten hvem Ord.“ Dette vides om, at Sangene og de res vedet har brugt deres Håb for de kom til Foden. Og det gavet ejer min, at vi i Fremtiden kan gjøre meget for at tolle og oprette Hjælperen til vor indre Styrke. Som det fremgaar af Programmet, var det flere Soloister, som bidrog Numrene. Alle gjorde sine Døge godt. Mrs. Emil Sopran, Mikrokieling Pianist, Dr. Zahler, Trombon, Pastor Preus, Dao, har været hørt øste for. Miss Hammer og Dr. Venh dermed blev af de fleste her hørt for første Gang. Miss Hammer har en vasket høj Sopran og knygt meget jævnaessensjult de senere norske Sange. Slade for os, at hun også al tørke tilbage til Norge i den nære Fremtid. Dr. Venh er, som jeg sagt, en stor Kunstner, og hans Violinspil den lide vidnede detom. Det vilde være en stor Lykke for Pacific Myster i musikalsk Henseende, om Dr. Venh kom til at bosette sig herude.

Alle disse Soloister styrdes af, fordi de gav os alt dette fri. Det gjorde saa meget, at hele Koncerten fandt givet fri og alle Udgiver bøfkes ved Kollektien, som blev optaget. Meget af Menn for, at alt ikke fandt heldigt af, styrdes Bevægelsen, og da ikke mindst forbundets første Formand, Pastor Stub, dernest Medlemmerne af Sangforen i Vor Kirkes Menighed, som alle som en har gjort alt, som stod i deres Magt, for at give Gjesterne en passende Modtagelse.

Hør følger Programmet, saaledes som det blev udskrevet om Ettermiddagen. Om Aftenen gennog en Del deraf for en mindre Forhandling.

1. Orgel Preludium, W. G. Henholds; 2. Song, Jons Vergler, Niccolai Rom Hand over Mandet, Laur. Mrs. H. A. Stub, Ove J. O. Preus og Hælestør; 3. Solojang, H. P. Zahler; 4. Duett, Crucifix, Jørgen Miss Sophie Hammer og Ove J. O. Preus; 5. Violin-Solo, Neverie, Victor Tempé; Ungatjia, Vestly, Carl Venh; 6. Song, Goulds Salme, Menschenverz, O. V. Zahler og J. A. Ickler; 7. Miss Zola, Hudspurts Tidsskrifts Melodi, Grete Henningsen, mit Variations, Chopin, Mrs.

Eje Munkes Krefsing; 8. Sang, Skovet vil jeg aldrig svige; Her er mit fra Dødens Porte, Melodi fra Trondhjem; Hælestør; 9. Sang, Juisong, Adams; Atmes Sang, Heile; 10. Sang, Dies Jarar, Linbenan; Davids Hvide Salme, Wennerberg; Mrs. H. A. Stub og Hælestør; 11. Violin-Solo, Ballade og Polonoise, Victor Tempé; Carl Venh; 12. Sang; Hark the Lark! Sing Sing, Heartion; Hvad er du og hvilende jævne, Lindblad. Ejter Koncerten om Ettermiddagen valgtes følgende Bevægelse for den kommende Aar: Formand, Ove J. O. Preus; Viceformand, H. A. Stub; Sekretær, J. H. Xavier Rosseter, Louis Langdon; Tidligent, H. P. Zahler. Til disse, som også udgav den økologiske Koncert, blev det overladt at velge Miss, og Lid og Sted for næste Aars Koncert.

Til Tacoma.

Ved Konfirmationen Søndag den 7de dø. gennem følgende unge fik Daaboldie: Alfred Kampel, James Kampel, Leonard Oscar Hogan, Arthur Herman Hogan, Oscar Alvin Human, Ida Bonette Marie Dale og Marion Anna Norstad. Maatte Herren velsgive dem og give dem Haade til at blive jæste i den Bekendelse, som de har aldrig for hans Menighed.

*
Onsdag Aften den 1de dø. optrædtes Ven Bremset og Anna Petersen. Brudsluppet holdtes hos Olaf Borresen. „Herald“ gratulerer.

Silverton.

Kirkedøningen har også løber sendt en Maale på 150 pund til „være Børn“ i Alaska. Kirkedøningen ved Parløn var også med og sendte mange myldre Hjælpejakter.

*
Ritken i Parløn er nu under Forparation. Der vil blive bygget til den 12. Jod til stor, kost, Huelsen, nye vinduer sættes ind osv., af sammen ca. et kostende af antrent \$600.

Wellerd.

Ordsal.

Søndag den 14de Juli var en stor Hjælpedag for Jesus Christus. En måneds Menighed i Parløn, 2000,- til en dyb Skatt. Dr. Oscar H. Ingelstad havde erhvervet til Driften i den døde Mrs. Mrs. mit Variations, Chopin, Mrs.

Hjælpetid var det også, at Stan-didatens Jordløb, Dr. W. Ingelstad og Huskru var kommen den lange Vej fra Silverton, Oregon, for at overvære Hjælpedagen.

Ordinationen udførtes af Formand E. G. Jøss med Visstand af Pastor P. Ulrich. Paa Grundlag af 1 Pet. 5, 2-4 talte Formanden varmt og indtrængende om den rene Forvaltning af Hjælpedebetet. 1. Hvad berigt hører et 2. Forhjælperen, som er fastsat berigt.

Formanden mindede også om, at med Oscar H. Ingelstad har vi besteggeden af Pacific Ruth. Academien i Utvegsgjælingen og udvalgte det Haab, at ret mange af vores unge Mænd her paa Konsten vil følge det gode Eksem-pel, som het er sat dem.

Den unge Past. istal bestjene Past. W. H. Christensen Kald under dens Koncert i Alaska.

Hans Levnedsbø, der opstod af understegnede, indet koncedes:

Oscar Adolf Ingelstad er født den 20de September 1882 i Gjøs Co., N. Dak., af formeldene Bent Ingelstad og Huskru Beret, født "indølen", og blev døbt i Nordre Pleasant Menighed af Past. H. J. Wiesner. I 1892 rejste han sammen med sine foreldre og brødre til Silverton, Oregon, hvor han den 25de April 1897 blev konfirmet af Past. H. J. Wiesner. Ejter at have gjennemgaaet „Common“-Skolen, blev han i Januar 1900 opdaget som elev ved Pacific Lutheran Academy. Derefter dimiteredes han i 1902 til Luther College, hvor han graduerede Baa-ren 1905. Høsten samme År begrundte han det teologiske Studium ved Luther Seminar og blev ved den i Mai 1907 afholdte Examnen besluttet dengang til at overtage det hellige Predikstuen.

Han har antaget Kald fra Gjøs n. ev. luth. Menighed i Parløn og Drilla eng. ev. luth. Menighed i Drilla, Wash., til at forvalte Predikstuen i nævnte Menigheder under deres Prests Ærvær i Alaska. Ejelerde har han antaget Kald til at virke som Missionssprejt i Seattle og Omegn.

Han er dog ikke bevidst at have brugt noget af Gud forholdt Middel til at komme i Embedet.

Taaat han dog fremstille sig til Ordination, er det med dyb Hjælpe af egen Erfaringshæder og Hærdighed til at forvalte det høje os overordnede Embede.

de Embede. Viens han har den Forbrænding og Tillid til sin Herre og Gud, at naar han nu har fuldt ham og givet ham Prismodighed til at følge Middet, saa vil han også give ham Haade og Kraft til at vandre som en ret Herrens Dienst til udødelige Sjæles Kærlige og Tidighed for Jesu Kristi Skild. Hans hederlige Væn til Gud er, at han skal forblive tro mod sin Frelses indst. Enden.

Vaa denne sin Ordinationsdag fremvære han læst og seunt i al Hjælpe-hed til Øjetraas Tak til Gud for hans noadige Hjælpe med ham. Dernest talter han paa det hjerlighede sine ejere Foreldre og Brødre for al deres Hjælp og Tymuntering. Hør fordi de giv ham et fælletlig Hjem, og han beder om, at de alidt maa være ham frem for Haadens Throne i sine Hånder. Hjælighed talter han også sine andre Elgning og Venner, og da har sine rådere for at ben Hjælpe og Hjælper, de har bevist ham. Gud løgne dem for alt! Han beder om denne Menigheds og andre kirkes forbannet i Jesu Navn.

Herru velgående da denne nye Herreder i sin Virgaard og hente ham til megen Velighed!

P. Ulrich.

Portland.

En behagelig Overståbille blev Mrs. Hogos Øjenhånd for igangstørst den 8de dø. Ca. 800 Personer kom for at græmle hende med Geburisagen, og medbragte en pen Samme Penge på over \$70, som Ringdomsforeningens Formand W. Jensen i nogle velvalgte Ord overtrædte Geburis-dagabarnet og sagde, at det ville være til Hjælpenes til Synodemødet i Oakland, Cal. Mrs. W. G. Wetland delkommete et for Taleduingen velvalgt Digt. Mrs. H. Berg spillede et Par Numre paa Pianoet og Miss Julia Berg sang to Soloer. Det var i alle Dele en særdeles hyggelig Fest.

Santa Barbara.

Santa Barbara Menighed havde en rigtig belivend: og opmuntrende Fest i sin Kirke en Søndag Aften for en Stund siden. Huset var derfor også fuldt af opmuntrende tilhørere.

Uledningen var nemlig tilhørsen af en overmaade valfærdig Hjælpestue,

Ulebet med Flamme og alt tilhørende blev den Aften overgivet Menig-

beten helt ud som en Gave fra Mr. H. W. Probst. Han er dansl og kom til Santa Barbara med familie fra Missouri ior 8 Maanedet siden.

Mr. Probst er en virkelig Kunstmalet, hvilket dette Maleri et Bevis nok for. Billedet er 4x3 fotinden Hæmme og førestiller det Parli af Jesu Opstandelse, da han Paaslemøgen møder de to Kvinder, Marie Salome og Marie Magdalene, efterat de havde været ved Graven og af Englene var blevet fortynkt, at Jesus var opstanden. Billedet hører på Beregningen i Moth. 28, 9.: „Men da de gik for at fortynke hans Disciple det, se, da mædte Jesus dem og sagde: „Hil være eder! Men de trædte til og omfavnede hans Hænder og tilbød ham.“

Billedet er et øggle Ojemaleri i passende Farver eller Rullbetr. saasm man kan forestille sig af Grelselen og Kvindernes jaa ud og Ungiveserne måtte være Paaslemøgen, hvor Mødet fandt Sted.

Man ser Grelselen i næsten fuld Lægnostørrelse. Modellen er ingen efter Thorvaldsens Kristusbillede jaaledo, som dei ikke udhugget i Marmor i Æne Kirke i København. Uvisstlig hæmmes man i Mærsungi ved at betragte det faste og bestemte, men dog jeiterrige Udiryt, der udbredet sig over den opstandne Grelsens Ansigt i den højstelige Sieblik, da han udstrækker sine Hænder i Midten med Kvinderne, der kælende også udstrækker sine Hænder for at omfavne hans Hænder, tilbedende ham, som Teksten siger. Udbyttet i skindertnes Ansigts ved dette uventede Møde med den eldste Jesus, videret jaavel om det dybe Mørk, som om den Skrede, der fuldt dæres Hjerter i denne Stund.

Noget i Baggrunden ses Englene, stående paa Steinen med en liden Palmegren i Haanden, stuenede henimod Kristus og Kvinderne idet de mødes. Over og til begge Sider af Grelsens Hoved ses Morgentorden lig ved Tolens Opgang i hele sin Karakter. Bagomfor Kristus figurine under Morgentorden tilvenstre ses nogle lave tillede Slipper, medens tilhænge ses Klippen med den udhugne Grav, hvort Engelen sidder paa Steinen i Indgangen. Tilvenstre ved Grelsens Hænder bagensfor den Stoen, som Faderen der, ses nogle udprængne Paaslefliser saa naturlige, at man synes at kunne punkte dem, medens naboerne rundt Gudskejene på den

anden Inclende Stoen, ses nogle smaa, hvilke Markblomster mellem Småstene.

Der skal virkelig Kunsthånd og Hærdighed til, for at faa alt dette til saa naturligt og harmonisk som her er tilfælde.

Men at bestreive Billedet i alle dens Egenskaber helt ud, ligget langt over Nedstriverens Evner og Kunsthans. Det man ses for at kunne fortænkes og beundres.

Kun jaa meget skal siges, at Billedet tilhulde ejer sin Meister Være og viser, at det er en Kunstner, som har frembragt det.

Mr. H. W. Probst anbefales desfor paa det allerbedste til vores Menigheder, som maatte trænge til Billeder for sine Kirker, baade de her ved stiftet jaavel som de i Øjen. Han er ikke alene overmaade dygtig i sit Jag, men ogsaa paalidelig, jaa man kan være sikker paa, at man vil faa, hvad man ønsker, og hvad han lover.

Efterat Billedet en Stund var taget i Døsyn, saa Hørsallingen Salmen: „Opstanden er den Herte Krist.“ Pastor Pedersen holdt Bøn og vort prægtige Sangkor under Missa Ida Pedersens Ledelse gav os en passende og oploftende Sang.

Derpaa holdt Pastor Pedersen en Tale om Billedets rette Brug jaavel som Mæsbud i Kirken og religiøs Henseende overhovedet. Han paaeviste alle hedenske Folkeslags, ja endog Jøernes og i vor Tid Katolikernes Gang til Afghudsdyrkelse med Billeder, og advarede derimod. Den næste itemhævedes, hvorledes den rette Brug af Billedet i Kirkerne blev ved Reformationen bibeholdt af Luther, og bringes den Dag idag overalt i den lutherske Kirke, medens den reformerte Kirke afgjorde at Brug af Billeder i sine Kirker og holder endnu fast derved.

Han formantede ogsaa Menigheden til hver Gang de trædte ind i Kirken og lod sine Line hvile paa dette Billed, da at mindes den høje Seier over Synden, Døden og Djævelen, som Jesus bevisse, at han havde vundet baade for dem og andre Mennesker.

Paa Menighedens og egne Begne udvalle han derpaa en hjerlig Tak til Mr. Probst for dette kunstneriske, tilkærende og kostbare Billede, som han tilkendte Menigheden helt ud som Gave og som var en hæbant Brug for vor Kirke.

Med Rejsting udvalte Menigheden til Mr. Probst sin hjerlige Tillæsning til denne Tak. Flere Maaneders Arbeide et lagt paa dette Billedet, og det er værd flere hundrede Dollars.

Sangforet gav efter et Nummer tillæsse. Derpaa sang Menigheden: „O, tant, naar engang samles stal“, hvorpaa Pastor Pederson sluttede med Gudsord, og den hæggelige Jesu, som lenge vil mindes i Santa Barbara, var silende.

Mr. Probst Adresse er: H. W. Probst, 424 W. Victoria St., Santa Barbara, Cal.

Pacific Districts Prester og Menigheder.

Olas Egers Kald, Cal.

Los Angeles: Gudsæneste hver Søndag Form. kl. 11 og Aften kl. 8 i Vor Grelsers Stand.-evang.-lutheriske Kirke af den norske Synode, Hjælpen af G. 10 og Grand Sts. Tag Sellwood, eller W. H. eller W. W. Sporvogn til C. Grand St.

Kelso: Gudsæneste efter Tillæsning.

O. Hagoes' Kald, Ore.

Portland: Gudsæneste hver Søndag Form. kl. 11 og Aften kl. 8 i Vor Grelsers stand.-evang.-lutheriske Kirke af den norske Synode, Hjælpen af G. 10 og Grand Sts. Tag Sellwood, eller W. H. eller W. W. Sporvogn til C. Grand St.

Kelso: Gudsæneste efter Tillæsning.

R. C. Whites Kald, Silverton.

Silverton Kald, ev. luth. Menighed: Gudsæneste paa vestre de 3 Søndage i Maanedene kl. 11 Form. Samano, kl. 11 Etterm. 2den Søndag: Trefoldighed, kl. 11 Form. Samano, kl. 11 Etterm. 3die Søndag: Trefoldighed, kl. 11 Form. Florence, kl. 11 Etterm. 4de Søndag: Trefoldighed, kl. 11 Form. Samano, kl. 11 Etterm. 5te Søndag: Freeborn, kl. 11 Form.

Theo. P. Nestes Kald, Ore.

Astoria førstevestre ev. luth. Kirke af Den norske Synode, Hjælpen af 2de og Grand Ave: Gudsæneste hver Søndag, undtagen den første i Maanedene; Formiddag kl. 10.45 og Aften kl. 8.

Quincy: Gudsæneste den første Søndag i Maanedene kl. 11 Form. Oak Point og Alpha, Washington: Gudsæneste efter Tillæsning.

G. J. Breivits Kald, Wash.

Chinook ev. luth. Menighed: Gudsæneste hver Søndag Form. kl. 11 paa vestre og østre kl. 7.30 paa engelst. Søndagsstole kl. 10 Form.

O. G. Hellefsons Kald, Idaho.

Vor Grelsers Menighed, Genesee: Gudsæneste som Regel hver anden Søndag kl. 11 Formiddag. Søndagsstole ligedan kl. 10 Form. The Eng. Luth. Congregation, Genesee: Gudsæneste som Regel hver anden Søndag kl. 3 Etterm.

Trefoldigheds Menighed i Clarkston, Wash. og Lewiston: Gudsæneste 1 Gang i Maanedene. Søndagsstole for Gudsæneste.

Immanuel Menighed ved Stanis og Koosko: Gudsæneste efter Tillæsning. Vedagsstole hver Gang, der er Gudsæneste.

Rennewick Menighed, Renne-

wit, Wash.: Gudsæneste efter Tillæsning.

Prædikeuplads ved Joel og Howell: Gudsæneste efter Tillæsning.

H. W. Tørenseus Kald, Cal.

Newman: Gudsæneste hver 1ste og 3die Søndag i hver Maaned kl. 2 i Præbencionerlitten. Søndagstole kl. 1.

Los Banos: Gudsæneste den 2den Søndag i hver Maaned kl. 2. Søndagstole kl. 1.

Stockton: Gudsæneste den 4de Søndag i hver Maaned kl. 2.

O. Hagoes' Kald, Ore.

Portland: Gudsæneste hver Søndag Form. kl. 11 og Aften kl. 8 i Vor Grelsers stand.-evang.-lutheriske Kirke af den norske Synode, Hjælpen af G. 10 og Grand Sts. Tag Sellwood, eller W. H. eller W. W. Sporvogn til C. Grand St.

Kelso: Gudsæneste efter Tillæsning.

R. C. Whites Kald, Silverton.

Silverton Kald, ev. luth. Menighed: Gudsæneste paa vestre de 3 Søndage i Maanedene kl. 11 Form. Samano, kl. 11 Etterm. 2den Søndag: Trefoldighed, kl. 11 Form. Florence, kl. 11 Etterm. 4de Søndag: Trefoldighed, kl. 11 Form. Samano, kl. 11 Etterm. 5te Søndag: Freeborn, kl. 11 Form.

Barlow ev. luth. Menighed: Gudsæneste den sidste Søndag i hver Maaned; Form. kl. 10.30 paa vestre og østre kl. 7.30 paa engelst. Gudsæneste den anden Onsdag Morgen i hver Maaned kl. 7.30 paa vestre.

Sodaville ev. luth. Menighed: Gudsæneste efter Tillæsning.

W. A. Parsons Kald, Cal.

Sacramento: Vor Grelsers døst ev. luth. Menighed. Gudsæneste hver første og tredje Søndag i hver Maaned kl. 11 Formiddag og 7.30 Aften. 2den og 4de Søndag om Aftenen kl. 7.30 i Python Castle, Hjælpen af 9de og 3 Sts.

Suisun: Den døstev. luth. Menighed af Scandia. Gudsæneste hver 2den og 4de Søndag i Maanedene kl. 2 Ettermiddag og 7.30 Aften. Holl. 4 Mill øst fra Suisun. Søndagsstole kl. 1.

Livermore: Gudsæneste efter Tillæsning.

Pleasanton: Gudsæneste efter Tillæsning.

Point Nobles: Gudsæneste efter Tillæsning.

San Luis Obispo: Gudsæneste efter Tillæsning.

